

LEGE nr. 78 din 8 mai 2000

pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

EMITENT:

Parlamentul

PUBLICAT ÎN:

Monitorul Oficial nr. 219 din 18 mai 2000

Data Intrării în vigoare: 23 Iulie 2022

Forma consolidată valabilă la data de 18 Noiembrie 2024

Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 23 Iulie 2022 până la [data selectată](#)

*) Notă CTCE:

Forma consolidată a LEGII nr. 78 din 8 mai 2000, publicate în Monitorul Oficial nr. 219 din 18 mai 2000, la data de 18 Noiembrie 2024 este realizată prin includerea tuturor modificărilor și completărilor aduse de: ORDONANȚA nr. 83 din 29 august 2000
; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 43 din 4 aprilie 2002
; LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003
; LEGEA nr. 521 din 24 noiembrie 2004
; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 124 din 6 septembrie 2005
; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 28 iunie 2006
; LEGEA nr. 69 din 26 martie 2007
; LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012
; LEGEA nr. 255 din 19 iulie 2013
; DECIZIA nr. 458 din 22 iunie 2017
; LEGEA nr. 160 din 26 iulie 2019
; LEGEA nr. 283 din 8 decembrie 2020
; LEGEA nr. 234 din 19 iulie 2022

Conținutul acestui act aparține exclusiv S.C. Centrul Teritorial de Calcul Electronic S.A. Piatra-Neamț și nu este un document cu caracter oficial, fiind destinat informării utilizatorilor.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

(1) Prezenta lege instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică următoarelor persoane:

a) care exercită o funcție publică, indiferent de modul în care au fost investite, în cadrul autorităților publice sau instituțiilor publice;

b) care îndeplinesc, permanent sau temporar, potrivit legii, o funcție sau o însărcinare, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, în cadrul serviciilor publice, regiilor autonome, societăților comerciale, companiilor naționale, societăților naționale, unităților cooperatiste sau al altor agenți economici;

c) care exercită atribuții de control, potrivit legii;

d) care acordă asistență specializată unităților prevăzute la lit. a) și b), în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența;

e) care, indiferent de calitatea lor, realizează, controlează sau acordă asistență specializată, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, cu privire la: operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale;

f) care dețin o funcție de conducere într-un partid sau într-o formațiune politică, într-un sindicat, într-o organizație patronală ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație;

g) alte persoane fizice decât cele prevăzute la lit. a)-f), în condițiile prevăzute de lege.

CAP. II

Reguli speciale de comportament privind anumite categorii de persoane, în scopul prevenirii faptelor de corupție

ART. 2

Persoanele prevăzute la art. 1 sunt obligate să îndeplinească îndatoririle ce le revin din exercitarea funcțiilor, atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate, cu respectarea strictă a legilor și a normelor de conduită profesională, și să asigure ocrotirea și realizarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, fără să se folosească de funcțiile, atribuțiile ori însărcinările primite, pentru dobândirea pentru ele sau pentru alte persoane de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

ART. 3

(1) Persoanele prevăzute la art. 1 lit. a), precum și persoanele care dețin o funcție de conducere, de la directori inclusiv, în sus, în cadrul regiilor autonome, companiilor naționale, societăților naționale, societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, instituțiilor publice implicate în realizarea procesului de privatizare, Băncii Naționale a României, băncilor la care statul este acționar majoritar, au obligația să își declare averea în condițiile prevăzute de Legea nr. 115/1996

privind declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcții de conducere.

(2) Nedepunerea declarației de avere de către persoanele prevăzute la alin. (1) atrage declanșarea din oficiu a procedurii de control al averii în condițiile Legii nr. 115/1996

ART. 4

(1) Persoanele prevăzute la art. 1 lit. a) și c) au obligația să declare, în termen de 30 de zile de la primire, orice donație directă ori indirectă sau daruri manuale primite în legătură cu exercitarea funcțiilor sau atribuțiilor lor, cu excepția celor care au o valoare simbolică.

(2) Dispozițiile Legii nr. 115/1996

referitoare la modalitatea depunerii declarației de avere se aplică în mod corespunzător și în cazul prevăzut la alin. (1).

CAP. III

Infrațiuni

SECȚIUNEA 1

Categorii de infrațiuni

ART. 5

(1) În înțelesul prezentei legi, sunt infrațiuni de corupție infrațiunile prevăzute la art. 289-292 din Codul penal, inclusiv atunci când acestea sunt comise de persoanele prevăzute la art. 308 din Codul penal.

(2) În înțelesul prezentei legi, sunt infrațiuni asimilate infrațiunilor de corupție infrațiunile prevăzute la art. 10-13.

(3) Dispozițiile prezentei legi sunt aplicabile și infrațiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene prevăzute la art. 18¹-18⁵, prin sancționarea cărora se asigură protecția fondurilor și a resurselor Uniunii Europene.

(la 01-02-2014 Art. 5 a fost modificat de pct. 1 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

SECȚIUNEA a 2-a

Infrațiuni de corupție

ART. 6

Infrațiunile de luare de mită, prevăzută la art. 289 din Codul penal, dare de mită, prevăzută la art. 290 din Codul penal, trafic de influență, prevăzută la art. 291 din Codul penal, și cumpărare de influență, prevăzută la art. 292 din Codul penal, se pedepsesc potrivit prevederilor acelor texte de lege. Dispozițiile art. 308 din Codul penal se aplică în mod corespunzător.

(la 01-02-2014 Art. 6 a fost modificat de pct. 2 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

Articolul II din LEGEA nr. 234 din 19 iulie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 730 din 20 iulie 2022 prevede:

Articolul II

Prin derogare de la prevederile art. 9 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, precum și în aplicarea art. 12 din aceeași lege, dacă faptele sunt săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română, indiferent de pedeapsa prevăzută de legea română, chiar dacă fapta nu este prevăzută ca infracțiune de legea penală a țării unde aceasta a fost săvârșită și fără a fi necesară autorizarea prealabilă a procurorului general de la parchetul de pe lângă curtea de apel în a cărei rază teritorială se află parchetul mai întâi sesizat sau a procurorului general de la parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, legea penală română se aplică infracțiunilor prevăzute la:

a) art. 6, 7 și art. 18¹-18⁵ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 4, 8 și 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, art. 270 și art. 272-275 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, art. 289-292, art. 294, 295, 297, 298, art. 306-309 și art. 367 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, și art. 49 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, dacă au avut ca rezultat atingerea intereselor financiare ale Uniunii Europene.

ART. 6¹

Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 6¹ a fost abrogat de pct. 3 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 7

Faptele de luare de mită sau trafic de influență săvârșite de o persoană care:

- a) exercită o funcție de demnitate publică;
- b) este judecător sau procuror;
- c) este organ de cercetare penală sau are atribuții de constatare ori de sancționare a contravențiilor;
- d) este una dintre persoanele prevăzute la art. 293 din Codul penal se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 289 sau 291 din Codul penal, ale cărei limite se majorează cu o treime.

(la 01-02-2014 Art. 7 a fost modificat de pct. 4 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

Articolul II din LEGEA nr. 234 din 19 iulie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 730 din 20 iulie 2022 prevede:

Articolul II

Prin derogare de la prevederile art. 9 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, precum și în aplicarea art. 12 din aceeași lege, dacă faptele sunt săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română, indiferent de pedeapsa prevăzută de legea română, chiar dacă fapta nu este prevăzută ca infracțiune de legea penală a țării unde aceasta a fost săvârșită și fără a fi necesară autorizarea prealabilă a procurorului general de la parchetul de pe lângă curtea de apel în a cărei rază teritorială se află parchetul mai întâi sesizat sau a procurorului general de la parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, legea penală română se aplică infracțiunilor prevăzute la:

- a) art. 6, 7 și art. 18¹-18⁵ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 4, 8 și 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, art. 270 și art. 272-275 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, art. 289-292, art. 294, 295, 297, 298, art. 306-309 și art. 367 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, și art. 49 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, dacă au avut ca rezultat atingerea intereselor financiare ale Uniunii Europene.

ART. 8
Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 8 a fost abrogat de pct. 5 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 8¹
Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 8¹ a fost abrogat de pct. 5 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 8²
Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 8² a fost abrogat de pct. 5 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 9
Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 9 a fost abrogat de pct. 5 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

SECȚIUNEA a 3-a

Infrațiuni asimilate infracțiunilor de corupție

ART. 10

Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite:

a) stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate, față de valoarea comercială reală, a bunurilor aparținând operatorilor economici la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare ori de executare silită, de reorganizare sau lichidare judiciară ori cu ocazia unei operațiuni comerciale, ori a bunurilor aparținând autorității publice sau instituțiilor publice, în cadrul unei acțiuni de vânzare a acestora

sau de executare silită, săvârșită de cei care au atribuții de conducere, de administrare, de gestionare, de executare silită, de reorganizare ori lichidare judiciară;

b) acordarea de subvenții cu încălcarea legii sau neurmărirea, conform legii, a respectării destinației subvențiilor;

c) utilizarea subvențiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate, precum și utilizarea în alte scopuri a creditelor garantate din fonduri publice sau care urmează să fie rambursate din fonduri publice.

(la 01-02-2014 Art. 10 a fost modificat de pct. 6 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 11

(1) Fapta persoanei care, având sarcina de a supraveghea, a controla, a reorganiza sau a lichida un operator economic privat, îndeplinește pentru acesta vreo însărcinare, intermediază ori înlănește efectuarea unor operațiuni comerciale sau financiare ori participă cu capital la un asemenea operator economic, dacă fapta este de natură a-i aduce direct sau indirect un folos necuvenit, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a fost săvârșită într-un interval de 5 ani de la încetarea însărcinării, pedeapsa este închisoare de la 6 luni la 3 ani sau amendă.

(la 01-02-2014 Art. 11 a fost modificat de pct. 7 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 12

(1) Sunt pedepsite cu închisoarea de la 1 la 5 ani următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite:

a) efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea de tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale;

b) folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații.

(2) În sensul prezentei legi, operațiunile financiare constau în operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale. Pentru a fi efectuate ca acte de comerț, operațiunile financiare trebuie să constituie o acțiune de intermediere în circulația bunurilor făcută în mod organizat și sistematic, în scopul obținerii de profit.

(la 01-08-2019 Articolul 12 din Secțiunea a 3-a , Capitolul III a fost completat de ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 160 din 26 iulie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 629 din 29 iulie 2019)

ART. 13

Fapta persoanei care indeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

(la 21-04-2003 Art. 13 a fost modificat de pct. 7 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.)

ART. 13¹

În cazul infracțiunii de șantaj, prevăzută de art. 207 din Codul penal, în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

(la 01-02-2014 Art. 13¹ a fost modificat de pct. 8 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 13²

În cazul infracțiunilor de abuz în serviciu sau de uzurpare a funcției, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

(la 01-02-2014 Art. 13² a fost modificat de pct. 9 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

A se vedea Nota de la art. 15.

Decizie de respingere: HP nr. 12/2021, publicată în Monitorul Oficial nr. 355 din 7 aprilie 2021.

Decizie de admitere: RIL nr. 26/2021, publicată în Monitorul Oficial nr. 142 din 11 februarie 2022:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, infracțiunea de abuz în serviciu prevăzută în art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție raportat la art. 297 din Codul penal, care a cauzat o pagubă materială mai mică sau egală cu echivalentul în lei a 200.000 euro, comisă de o persoană a cărei calitate nu determină incidența dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, este de competența parchetului nespecializat, iar nu a Direcției Naționale Anticorupție.

Dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) teza a II-a din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, referitoare la valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție, nu sunt incidente în cazul infracțiunii de abuz în serviciu prevăzute în art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 din Codul penal.

ART. 14

Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 14 a fost abrogat de pct. 10 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 15

Tentativa la infracțiunile prevăzute în prezenta secțiune se pedepsește.

Prin DECIZIA CURȚII CONSTITUȚIONALE nr. 458 din 22 iunie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 890 din 13 noiembrie 2017, s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, raportate la art. 13², cu referire la infracțiunea de abuz în serviciu, constatându-se că aceste dispoziții sunt neconstituționale.

Conform art. 147 alin. (1) din CONSTITUTIA ROMANIEI republicată în MONITORUL OFICIAL nr. 767 din 31 octombrie 2003 dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.

În concluzie, în intervalul 13 noiembrie 2017 - 27 decembrie 2017, dispozițiile art. 15 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, raportate la art. 13², cu referire la infracțiunea de abuz în serviciu, au fost suspendate de drept, încetându-și efectele juridice în data de 28 decembrie 2017, întrucât legiuitorul nu a intervenit pentru modificarea prevederilor atacate.

ART. 16

Dacă faptele prevăzute în prezenta secțiune constituie, potrivit Codului penal sau unor legi speciale, infracțiuni mai grave, acestea se pedepsesc în condițiile și cu sancțiunile stabilite în aceste legi.

SECȚIUNEA a 4-a

Infracțiuni în legătură directă cu infracțiunile de corupție

ART. 17

Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 17 a fost abrogat de pct. 10 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 18

Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 18 a fost abrogat de pct. 10 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

SECȚIUNEA a 4¹-a

Infracțiuni împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene

(la 01-02-2014 Titlul secț. a 4¹-a a fost modificat de pct. 11 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 18¹

(1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept sau reținerea pe nedrept de fonduri ori active din bugetul Uniunii Europene sau bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(la 12-12-2020 Alineatul (1) din Articolul 18¹ , Secțiunea a 4¹-a , Capitolul III a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 283 din 8 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1199 din 09 decembrie 2020)

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit prevederilor legale pentru obținerea sau reținerea de fonduri ori active din bugetul Uniunii Europene sau bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept sau reținerea pe nedrept a acestor fonduri ori active.

(la 12-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 18¹ , Secțiunea a 4¹-a , Capitolul III a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 283 din 8 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1199 din 09 decembrie 2020)

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu jumătate.

(la 01-02-2014 Art. 18¹ a fost modificat de pct. 12 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

Articolul II din LEGEA nr. 234 din 19 iulie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 730 din 20 iulie 2022 prevede:

Articolul II

Prin derogare de la prevederile art. 9 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, precum și în aplicarea art. 12 din aceeași lege, dacă faptele sunt săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română, indiferent de pedeapsa prevăzută de legea română, chiar dacă fapta nu este prevăzută ca infracțiune de legea penală a țării unde aceasta a fost săvârșită și fără a fi necesară autorizarea prealabilă a procurorului general de la parchetul de pe lângă curtea de apel în a cărei rază teritorială se află parchetul mai întâi sesizat sau a procurorului general de la parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, legea penală română se aplică infracțiunilor prevăzute la:

a) art. 6, 7 și art. 18¹-18⁵ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 4, 8 și 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, art. 270 și art. 272-275 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, art. 289-292, art. 294, 295, 297, 298, art. 306-309 și art. 367 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și

completările ulterioare, și art. 49 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, dacă au avut ca rezultat atingerea intereselor financiare ale Uniunii Europene.

Decizie de admitere: HP nr. 3/2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 138 din 21 februarie 2020:

Stabilește că folosirea sau prezentarea cu rea-credință de înscrisuri sub semnătură privată falsificate, care a avut ca rezultat obținerea, pe nedrept, de fonduri din bugetul Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, săvârșită de către aceeași persoană care, în calitate de autor sau participant secundar, a contribuit la comiterea falsului, realizează conținutul infracțiunilor de folosire sau prezentare cu rea-credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, prevăzută de art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, și fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 322 alin. (1) din Codul penal, în concurs real.

ART. 18²

(1) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației fondurilor sau activelor obținute ori reținute din bugetul Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(la 12-12-2020 Alineatul (1) din Articolul 18² , Secțiunea a 4¹-a , Capitolul III a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 283 din 8 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1199 din 09 decembrie 2020)

(2) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației unui folos legal obținut, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la alin. (1).

(la 12-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 18² , Secțiunea a 4¹-a , Capitolul III a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 283 din 8 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1199 din 09 decembrie 2020)

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu jumătate.

(la 01-02-2014 Art. 18² a fost modificat de pct. 13 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

Articolul II din LEGEA nr. 234 din 19 iulie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 730 din 20 iulie 2022 prevede:

Articolul II

Prin derogare de la prevederile art. 9 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, precum și în aplicarea art. 12 din aceeași lege, dacă

faptele sunt săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română, indiferent de pedeapsa prevăzută de legea română, chiar dacă fapta nu este prevăzută ca infracțiune de legea penală a țării unde aceasta a fost săvârșită și fără a fi necesară autorizarea prealabilă a procurorului general de la parchetul de pe lângă curtea de apel în a cărei rază teritorială se află parchetul mai întâi sesizat sau a procurorului general de la parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, legea penală română se aplică infracțiunilor prevăzute la:

a) art. 6, 7 și art. 18¹-18⁵ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 4, 8 și 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, art. 270 și art. 272-275 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, art. 289-292, art. 294, 295, 297, 298, art. 306-309 și art. 367 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, și art. 49 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, dacă au avut ca rezultat atingerea intereselor financiare ale Uniunii Europene.

ART. 18³

(1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor bugetului Uniunii Europene sau ale bugetelor administrate de aceasta ori în numele ei, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(la 23-07-2022 Alineatul (1) din Articolul 18³ , Secțiunea a 4¹-a , Capitolul III a fost modificat de Articolul I din LEGEA nr. 234 din 19 iulie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 730 din 20 iulie 2022)

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit prevederilor legale, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor bugetului Uniunii Europene sau ale bugetelor administrate de aceasta ori în numele ei.

(la 23-07-2022 Alineatul (2) din Articolul 18³ , Secțiunea a 4¹-a , Capitolul III a fost modificat de Articolul I din LEGEA nr. 234 din 19 iulie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 730 din 20 iulie 2022)

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu jumătate.

(la 01-02-2014 Art. 18³ a fost modificat de pct. 14 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

Articolul II din LEGEA nr. 234 din 19 iulie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 730 din 20 iulie 2022 prevede:

Articolul II

Prin derogare de la prevederile art. 9 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, precum și în aplicarea art. 12 din aceeași lege, dacă faptele sunt săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română, indiferent de pedeapsa prevăzută de legea română, chiar dacă fapta nu este prevăzută ca infracțiune de legea penală a țării unde aceasta a fost săvârșită și fără a fi necesară autorizarea prealabilă a procurorului general de la parchetul de pe lângă curtea de apel în a cărei rază teritorială se află parchetul mai întâi sesizat sau a procurorului general de la parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, legea penală română se aplică infracțiunilor prevăzute la:

a) art. 6, 7 și art. 18¹-18⁵ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 4, 8 și 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, art. 270 și art. 272-275 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, art. 289-292, art. 294, 295, 297, 298, art. 306-309 și art. 367 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, și art. 49 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, dacă au avut ca rezultat atingerea intereselor financiare ale Uniunii Europene.

ART. 18⁴

Tentativa infracțiunilor prevăzute la art. 18¹-18³ se pedepsește.

(la 21-04-2003 Art. 18⁴ a fost introdus de pct. 18 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.)

Articolul II din LEGEA nr. 234 din 19 iulie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 730 din 20 iulie 2022 prevede:

Articolul II

Prin derogare de la prevederile art. 9 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, precum și în aplicarea art. 12 din aceeași lege, dacă faptele sunt săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română, indiferent de pedeapsa prevăzută de legea română, chiar dacă fapta nu este prevăzută ca infracțiune de legea penală a țării unde aceasta a fost săvârșită și fără a fi necesară autorizarea prealabilă a procurorului general de la parchetul de pe lângă curtea de apel în a cărei rază teritorială se află parchetul mai întâi sesizat sau a procurorului general de la parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, legea penală română se aplică infracțiunilor prevăzute la:

a) art. 6, 7 și art. 18¹-18⁵ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 4, 8 și 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, art. 270 și art. 272-275 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, art. 289-292, art. 294, 295, 297, 298, art. 306-309 și art. 367 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, și art. 49 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, dacă au avut ca rezultat atingerea intereselor financiare ale Uniunii Europene.

ART. 18⁵

Încălcarea din culpă de către directorul, administratorul sau persoana cu atribuții de decizie ori de control în cadrul unui operator economic a unei îndatoriri de serviciu, prin neîndeplinirea acesteia sau îndeplinirea ei defectuoasă, dacă fapta a avut ca rezultat săvârșirea de către o persoană care se află în subordinea sa și care a acționat în numele aceluși operator economic a uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 18¹ - 18³ sau săvârșirea unei infracțiuni de corupție ori de spălare a banilor în legătură cu fondurile Uniunii Europene, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(la 01-02-2014 Art. 18⁵ a fost modificat de pct. 15 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

Articolul II din LEGEA nr. 234 din 19 iulie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 730 din 20 iulie 2022 prevede:

Articolul II

Prin derogare de la prevederile art. 9 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, precum și în aplicarea art. 12 din aceeași lege, dacă faptele sunt săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română, indiferent de pedeapsa prevăzută de legea română, chiar dacă fapta nu este prevăzută ca infracțiune de legea penală a țării unde aceasta a fost săvârșită și fără a fi necesară autorizarea prealabilă a procurorului general de la parchetul de pe lângă curtea de apel în a cărei rază teritorială se află parchetul mai întâi sesizat sau a procurorului general de la parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, legea penală română se aplică infracțiunilor prevăzute la:

a) art. 6, 7 și art. 18¹-18⁵ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 4, 8 și 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, art. 270 și art. 272-275 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, art. 289-292, art. 294, 295, 297, 298, art. 306-309 și art. 367 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, și art. 49 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, dacă au avut ca rezultat atingerea

SECȚIUNEA a 5-a
Dispoziții comune
ART. 19
Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 19 a fost abrogat de pct. 16 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 20

În cazul în care s-a săvârșit o infracțiune dintre cele prevăzute în prezentul capitol, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.

CAP. IV

Dispoziții procedurale
SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale
ART. 21
Abrogat.

(la 01-02-2014 Articolul 21 a fost abrogat de Punctul 1, Articolul 41, Titlul II din LEGEA nr. 255 din 19 iulie 2013 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 14 august 2013.)

ART. 22

În cazul infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu de către procuror.

(la 21-04-2003 Art. 22 a fost modificat de pct. 19 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.)

SECȚIUNEA a 2-a

Dispoziții speciale privind descoperirea și urmărirea infracțiunilor

ART. 23

(1) Persoanele cu atribuții de control sunt obligate să înștiințeze organul de urmărire penală sau, după caz, organul de constatare a săvârșirii infracțiunilor, abilitat de lege, cu privire la orice date din care rezultă indicii că s-a efectuat o operațiune sau un act ilicit ce poate atrage răspunderea penală, potrivit prezentei legi.

(2) Persoanele cu atribuții de control sunt obligate, în cursul efectuării actului de control, să procedeze la asigurarea și conservarea urmelor infracțiunii, a corpurilor delictive și a oricăror mijloace de probă ce pot servi organelor de urmărire penală.

ART. 24

Persoanele prevăzute la art. 1 lit. e), care cunosc operațiuni ce antrenează circulația de capitaluri sau alte activități, prevăzute la art. 1, privind sume de bani, bunuri sau alte valori ce se presupune că provin din infracțiuni de corupție sau asimilate acestora ori din infracțiuni ce au legătură cu acestea, au obligația să sesizeze organele de urmărire penală sau, după caz, organele de constatare a săvârșirii infracțiunii ori organele de control, abilitate de lege.

ART. 25

(1) Îndeplinirea cu bună-credință a obligațiilor prevăzute la art. 23 și 24 nu constituie o încălcare a secretului profesional sau bancar și nu atrage răspunderea penală, civilă sau disciplinară.

(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) se aplică chiar dacă cercetarea sau judecarea faptelor semnalate a condus la neînțeperea sau încetarea urmăririi penale ori la achitare.

(3) Abrogat.

(la 21-04-2003 Alin. (3) al art. 25 a fost abrogat de pct. 20 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.)

(4) Neîndeplinirea cu rea-credință a obligațiilor prevăzute la art. 23 și 24 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(la 01-02-2014 Alin. (4) al art. 25 a fost modificat de pct. 17 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

(5) Dacă fapta prevăzută la alin. (4) a fost săvârșită din culpă, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda.

(la 01-02-2014 Alin. (5) al art. 25 a fost introdus de pct. 18 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 26

Secretul bancar și cel profesional, cu excepția secretului profesional al avocatului exercitat în condițiile legii, nu sunt opozabile procurorului, după începerea urmăririi penale, și nici instanței de judecată.

(la 01-02-2014 Articolul 26 a fost modificat de Punctul 2, Articolul 41, Titlul II din LEGEA nr. 255 din 19 iulie 2013 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 14 august 2013.)

ART. 26¹

Abrogat.

(la 01-02-2014 Articolul 26¹ a fost abrogat de Punctul 3, Articolul 41, Titlul II din LEGEA nr. 255 din 19 iulie 2013 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 14 august 2013.)

ART. 27

Abrogat.

(la 01-02-2014 Articolul 27 a fost abrogat de Punctul 3, Articolul 41, Titlul II din LEGEA nr. 255 din 19 iulie 2013 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 14 august 2013.)

ART. 28

Abrogat.

(la 11-04-2002 Art. 28 a fost abrogat de art. 34 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 43 din 4 aprilie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 244 din 11 aprilie 2002.)

ART. 29

(1) Pentru judecarea în prima instanța a infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, se constituie complete specializate.

(2) Abrogat.

(la 30-06-2006 Alin. (2) al art. 29 a fost abrogat de art. V din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 28 iunie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 566 din 30 iunie 2006.)

(la 21-04-2003 Art. 29 a fost modificat de pct. 23 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.)

SECȚIUNEA a 3-a

Dispoziții comune

ART. 30

Abrogat.

(la 01-02-2014 Articolul 30 a fost abrogat de Punctul 3, Articolul 41, Titlul II din LEGEA nr. 255 din 19 iulie 2013 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 14 august 2013.)

ART. 31

Abrogat.

(la 01-02-2014 Articolul 31 a fost abrogat de Punctul 3, Articolul 41, Titlul II din LEGEA nr. 255 din 19 iulie 2013 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 14 august 2013.)

CAP. V

Dispoziții finale

ART. 32

Abrogat.

(la 21-04-2003 Art. 32 a fost abrogat de pct. 25 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.)

ART. 33

Orice prevedere contrară prezentei legi se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputatilor și de Senat în ședința comună din 12 aprilie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR

ION DIACONESCU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ULM

NICOLAE

SPINEANU